

For det første vil jeg sige, at det er afgørende, at de store lande opfatter EU-systemet som fair, at de ikke kan stemmes ned af en række små lande. Derfor er vi i CD meget fascineret af at bibeholde stemmewægten imellem landene, altså det kvalificerede flertal, men samtidig koble det sammen med kravet om, at flertalsafgørelser også skal bygge på et flertal i befolkningerne.

Det andet er et spørgsmål om nærhedsprincippet, hvor vi meget gerne vil have bygget tre lister op: En, der er klar EU'sk, en, der er klar national, og en, man så kan slås om. Det er den måde, hvorpå man kan fjerne tvivlen om nærhedsprincippet.

For det tredje mener vi – og dér tror jeg vi er enige med SF; det har vi vist været i mange år, og det prøver vi så igen – at vi over for de øst-europæiske lande, som af økonomiske grunde vil ligge meget langt ude i medlemsskaren, bør give det politiske signal, at vi tager flere og flere politiske konsultationer og nærmest gør dem til politiske medlemmer af Fællesskabet, et stykke tid før de bliver økonomiske medlemmer. Vi tror, at det er en meget god måde at gøre tingene på. Det kan være i EØS-systemet, det kan være så mange forskellige ting, men det er vigtigt at få dem knyttet til.

Jeg vil godt slutte med at sige, at holdningen bag Den Europæiske Union er rigtig. Den placerer Europa i verden og giver Europa den styrke, der gør, at vi også andre steder i verden kan være med til at præge udviklingen i retning af de idealer om demokrati, menneskerettigheder og frihed, som vi står for. Det giver os mulighed for at agere internationalt. Men Den Europæiske Union giver altså også muligheden for stabilitet og harmoni på vores eget kontinent og endelig giver den Danmark medindflydelse på en udvikling, som under alle omstændigheder vil påvirke os, og hvor vi uden for EU bare ville blive smålandet, der igen stod udenfor, og som kunne se til, når de store spillede bold med os alle sammen. Det er det, vi vinder ved EU, og det er alle idealerne.

Derefter vil jeg godt slutte med at sige, at vi kun kan kæmpe for de idealer på én eneste måde, og det er ved at gøre EU-debatten jordnær, som flere ordførere har nævnt det, og sørge for, at Den Europæiske Union ikke kun er en flot overskrift, men også er noget, danske borgere møder i deres hverdag, hvor de kan se, at de har fordele, og at her går det godt, her har de mulighed for at bruge EU-systemet. Det er den vej, der sikrer, at vi får opbakning omkring den

europæiske tanke, den tanke, der løste en del af de problemer, der var efter Anden Verdenskrig, og som er det eneste svar på de problemer, vi står over for i et kaotisk Europa år 1995.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne sige tak for en, synes jeg, god debat. Der er vel ved nærmere eftertanke også god grund til at sige, at selv om visse afsnit af debatten i dag har samlet sig meget om de fire undtagelser, synes jeg, at andre afsnit har rakt mere fremad, har koncentreret sig om en understregning af, hvor vigtigt udvidelsesaspektet er, hvor afgørende det er, at regeringenskonferencen i 1996 samler alle sine kræfter om, at udvidelsen bliver konkret, at sporene bliver tydeligere, at snakken om medlemskab ikke alene bliver løfter, men også har et konkret indhold.

Så har jeg et par enkelte kommentarer til nogle af de indlæg, der har været.

Jeg må nok sige til hr. Keld Albrechtsen, som opholdt sig meget ved, hvorvidt det var rigtigt, og hvorvidt det var ønskeligt, at vi i efteråret søgte et nationalt kompromis om et forhandlingsoplæg, et memorandum om man vil, til regeringskonferencen i 1996: Der er vel ikke noget galt med et nationalt kompromis. Det er vel en både rigtig ting og en eftertragtelsesværdig ting. Det er i hvert fald regeringens klare målsætning, at vi i forberedelserne til oplægget til regeringskonferencen i 1996 gør alt, hvad vi kan, for at så mange partier her i Folketinget som overhovedet muligt er med bag oplægget. Det får det nu engang sin styrke i og den største folkelige opbakning bag. Det gælder også de partier, der i dag kan stemme for den dagsorden, som tidligere af hr. Ove Fich er blevet foreslået her i salen.

Hr. Uffe Ellemann-Jensen gjorde sig mange betragtninger om den internationale situation, herunder ikke mindst, synes jeg, kloge betragtninger om Baltikum, betragtninger, som jeg deler. Regeringen deler helt den optagethed af Baltikum fremtid, som her blev understreget fra talerstolen, og som jeg også synes udenrigsministeren på fortræffelig vis lagde frem i sin analyse.

Man kan også være lidt bekymret – må jeg ikke begrænse mig til det ordvalg – over de tendenser, vi ser i enkelte medlemslande omkring den fremtidige EU-udvikling. Jeg tænker som hr. Uffe Ellemann-Jensen også på debatten i Storbritannien, hvor jeg håber, at vi vil se et mere konstruktivt forløb end de tendenser, vi